

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 8 czerwca 2022 r.

Poz. 3992

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IFIII.4131.1.30.2022 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 3 czerwca 2022 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 559, 583, 1005 i 1079) i art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r. poz. 503)

stwierdzam nie ważność

uchwały Nr XLVIII/806/2022 Rady Miasta Chorzów z dnia 28 kwietnia 2022 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Chorzów dla części obszaru gminy Chorzów położonego w rejonie ulic Siemianowickiej i Wschodniej, w zakresie:

§ 3 ust. 2 pkt 6 lit. g,

§ 3 ust. 3 pkt 1 lit. d.

Uzasadnienie

W myśl art. 85 i 86 ustawy o samorządzie gminnym, wojewoda sprawuje nadzór nad działalnością gminną na podstawie kryterium zgodności z prawem. Zgodnie z art. 91 wskazanej ustawy uchwała gminy, która jest sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego.

W dniu 28 kwietnia 2022 r. Rada Miasta Chorzów podjęła uchwałę w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Chorzów dla części obszaru gminy Chorzów położonego w rejonie ulic Siemianowickiej i Wschodniej.

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w dniu 05 maja 2022 r. Rada Miasta Chorzów przekazała organowi nadzoru uchwałę z dnia 28 kwietnia 2022 Nr XLVIII/806/2022, celem dokonania oceny zgodności tej uchwały z prawem.

W dniu 27 maja 2022 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował Gminę o możliwości złożenia wyjaśnień.

W trakcie prowadzonego postępowania nadzorczego, organ nadzoru stwierdził, że została ona podjęta z naruszeniem zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w następującym zakresie:

1. W § 3 ust. 2 pkt 6 lit. g uchwały ustalono zakaz *budowy ogrodzeń z prefabrykowanych elementów betonowych*, czym naruszono art. 37 a ust. 1 i ust. 3 *upzp*. Zgodnie bowiem z tymi przepisami – od 11 września 2015 r., kiedy weszła w życie ustawa z dnia 24 kwietnia 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu (Dz. U. z 2015 r., poz. 774), kwestie dotyczące zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabarytów, standardów jakościowych oraz rodzajów materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane, winny być regulowane w oddzielnej uchwale – tzw. *uchwale krajobrazowej*. W uchwale takiej rada gminy może ustalić zakaz sytuowania ogrodzeń, w tym ogrodzeń wykonanych z określonych materiałów. Tym samym ustalenie dokonane w § 3 ust. 2 pkt 6 lit. g uchwały narusza art. art. 37 a ust. 1 i ust. 3 *upzp* oraz jest istotnym naruszeniem zasad stanowiącego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, gdyż cyt. nowelizacją

ustawy o planowaniu dano radzie gminy instrument w postaci uchwały tzw. *uchwały krajobrazowej*, stanowiącej akt prawa miejscowego, w której to uchwale Rada Miasta Chorzów winna zamieścić ustalenia, o których mowa w § 3 ust. 2 pkt 6 lit. g analizowanego aktu.

2. W § 3 ust. 3 pkt 1 litera d uchwały zakazano *prowadzenia działalności, która może przekroczyć odporność istniejącej zabudowy i zagospodarowania powierzchni na wpływy deformacji ciągłych podłoża oraz wpływy wstrząsów górniczych*. Sformułowane w ten sposób ustalenie uchwały niezgodne jest z regułami składni języka polskiego, gdyż niemożliwe jest by działalność przekraczała odporność zabudowy, o której mowa w dalszej części tego ustalenia. Mogą to jednak uczynić ewentualne skutki, efekty, konsekwencje czy rezultaty takiej działalności. Niemożliwa jest więc jednoznaczna interpretacja tego zapisu, gdyż intencje prawodawcy wyraża on w sposób niejasny dla jego adresatów. Naruszono więc §§ 6 i 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie *Zasad techniki prawodawczej* (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 283), które nakazują aby przepisy redagowane były dokładnie i w taki sposób, by intencje prawodawcy wyrażały w sposób zrozumiały dla adresatów. A ponadto zdania przepisu winny być redagowane zgodnie z powszechnie przyjętymi regułami składni języka polskiego.

Interpretacja analizowanego zapisu wskazuje, że naruszono nim przede wszystkim art. 144 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. *Prawo geologiczne i górnicze* (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1420 ze zm., zwanej dalej *pgg.*), zgodnie z którym właściciel nie może sprzeciwić się zagrożeniom spowodowanym ruchem zakładu górniczego, a jedynie może żądać naprawienia wyrządzonej tym ruchem szkody na zasadach określonych w tej ustawie. Z kolei art. 108 ust. 2 pkt 2 litera g *pgg.* wskazuje, że to w planie ruchu zakładu górniczego określone zostają szczegółowe przedsięwzięcia w celu ochrony obiektów budowlanych. To plan ruchu zakładu górniczego zawiera między innymi szczegółowe przedsięwzięcia, które są niezbędne by zapewnić bezpieczeństwo powszechne, ochronę elementów środowiska, ochronę obiektów budowlanych oraz zapobieganie szkodom i naprawę szkód. Wreszcie to plan ruchu zakładu górniczego sporządzony z uwzględnieniem warunków określonych w koncesji, w projekcie zagospodarowania złoża, w dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej (art. 108 ust. 3 *pgg.*) podlega opiniowaniu przez wójta gminy pod względem nienaruszania przez zamierzoną działalność przeznaczenia lub sposobu korzystania z nieruchomości (art. 108 ust. 6 b *pgg.*). Po spełnieniu wymogów zawartych w dziale VI *pgg.*, plan ruchu zakładu górniczego zatwierdzany jest w drodze decyzji przez organ nadzoru górniczego. Organowi wykonawczemu gminy ustawowo zapewniono możliwość wpływania na ustalenia zawarte w planie ruchu zakładu górniczego, ale żaden przepis prawa powszechnie obowiązującego nie przewiduje upoważnienia dla organu stanowiącego gminy do ustalania norm, które winny być zawarte w planie ruchu zakładu górniczego. Podkreślić należy iż zarówno zakres merytoryczny tego dokumentu jak i procedura jego sporządzania zostały precyzyjnie określone w ustawie – w dziale VI *pgg.* Nie mogą więc być równocześnie regulowane (nawet w części) w planie miejscowym.

Podsumowując należy zaznaczyć, że przepisy art. 28 *ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* jednoznacznie wskazują, iż istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały gminy w całości lub w części. O zakresie rozstrzygnięcia decyduje natomiast fakt, czy stwierdzone naruszenie prawa będzie miało wpływ na całą uchwałę, czy będzie dotyczyło jedynie pojedynczych przepisów niezgodnych z aktami prawa hierarchicznie wyższymi, które to jednak naruszenia nie będą rzutować na całą uchwałę.

Po wyeliminowaniu wymienionych naruszeń, uchwała Rady Miasta Chorzów Nr XLVIII/806/2022 z 28 kwietnia 2022 r. w sprawie *miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Chorzów dla części obszaru gminy Chorzów położonego w rejonie ulic Siemianowickiej i Wschodniej*, może funkcjonować w obrocie prawnym, a zatem, stwierdzenie nieważności uchwały jedynie w części określonej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego, jest uzasadnione.

Stosownie do przepisu art. 92 ust. 1 *ustawy o samorządzie gminnym* stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa z dniem doręczenia Radzie Miasta Chorzów rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach. Skargę wnosi się za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia.

z up. Wojewody Śląskiego
Dyrektor Wydziału Infrastruktury

Bożena Goldamer-Kapała

Pouczenie o możliwości wniesienia skargi w formie elektronicznej

1. Skargę na rozstrzygnięcie nadzorcze można wnieść w formie elektronicznej lub papierowej.
2. Skarga przekazana w formie dokumentu elektronicznego powinna zawierać wszystkie wymogi pisma sporządzonego w postaci papierowej.
3. Skarga wnoszona w formie dokumentu elektronicznego, powinna ponadto zawierać adres elektroniczny oraz zostać podpisana przez stronę lub pełnomocnika kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.
4. Jeżeli skarga nie zawiera adresu elektronicznego przyjmuje się, że właściwym jest adres elektroniczny, z którego nadano pismo wniesione w formie dokumentu elektronicznego.
5. Do skargi wniesionej w formie dokumentu elektronicznego nie dołącza się jej odpisów.
6. Do skargi należy dołączyć pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wierzytelny odpis pełnomocnictwa.